

АНОТАЦІЯ

Баюрчак Н. В. Політико-ментальні чинники формування харизми іміджу лідера в політичному процесі. - Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 052 Політологія, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, Івано-Франківськ, 2026.

Дисертаційне дослідження присвячене комплексному теоретико-методологічному, концептуальному та емпіричному аналізу політико-ментальних чинників, психологічних механізмів атрибуції та сучасних інформаційно-комунікативних технологій, які зумовлюють формування та функціонування, а також цифрову віртуалізацію харизматичного іміджу політичного лідера.

Зміни світового та вітчизняного політичного процесу у наш час відбуваються у нестабільних та стрімких умовах. Класичні раціонально-легальні механізми державного управління, що спираються на бюрократичні процедури, ієрархічність та нормативну передбачуваність, дедалі частіше виявляють свою слабкість перед обличчям гібридних викликів.

Зазначена дисфункціональність формальних інститутів закономірно провокує виникнення глибокої кризи довіри з боку суспільства. Ця проблематика набуває особливої гостроти в контексті українського державотворення, обтяженого завданнями завершення демократичного транзиту та, насамперед, дією правового режиму воєнного стану, впровадженого у відповідь на повномасштабну збройну агресію.

В екстремальних обставинах, коли під загрозою опиняється фізичне існування нації та державний суверенітет, у масовій свідомості об'єктивно формується гострий запит на сильне, персоналізоване та максимально дієве політичне лідерство, що викликає емоційний резонанс. Харизматичний компонент управління в таких умовах стає базисом кризового менеджменту,

виконуючи функцію соціального інтегратора, який гарантує психологічну стійкість суспільства, мобілізує внутрішні резерви та легітимізує ухвалення жорстких управлінських рішень, необхідних для організації масового спротиву.

Дослідження доводить вичерпаність класичної веберіанської парадигми, яка розглядала харизму виключно як внутрішній, містичний чи вроджений ірраціональний дар. У реаліях тотальної диджиталізації, когнітивних та інформаційних війн, а також глибокої медіатизації публічного простору, природа харизми зазнає кардинальної раціоналізації. Вона незворотно перетворюється на продукт ретельного конструювання, стаючи невід'ємною частиною керованого політичного іміджу.

Переконливість та політична життєздатність такого штучно змодельованого образу безпосередньо залежать від здатності іміджмейкерів враховувати глибинні політико-ментальні координати суспільства. Будь-який політичний бренд досягає стійкої легітимації виключно тоді, коли відповідає історично сформованим національним архетипам та міфологемам, даючи відповіді на приховані запити колективного несвідомого. З огляду на тотальну персоналізацію електорального процесу та перехід комунікацій у соціальні мережі, що зумовили появу феномену віртуальної харизми, вивчення механізмів конструювання харизми іміджу лідера набуває статусу пріоритетного завдання для політичної науки.

У *першому розділі* дослідження реалізовано комплексну теоретико-методологічну концептуалізацію харизми та іміджу політичного лідера. Здійснено ґрунтовний аналіз еволюції концепту «харизма» від його теологічного розуміння як божественної благодаті в ранньохристиянських громадах до формування класичної соціологічної теорії ідеальних типів легітимного панування М. Вебера. Аргументовано, що для пояснення сучасних процесів державотворення веберіанська традиція потребує доповнення раціонально-функціональним підходом соціології (Е. Шилз, Ш. Ейзенштадт). Відповідно до нього, харизма втрачає свій виключно

деструктивний чи революційний характер, перетворюючись на необхідний механізм сакралізації нових державних інституцій та забезпечення соціального порядку в транзитних суспільствах.

У структурі політичного впливу концептуалізовано взаємодію тріади «імідж лідера - авторитет - харизма». Авторитет визначається як формально-нормативна, правова вісь управління. Харизма розкривається як внутрішній, суб'єктний та ірраціональний генератор масової мобілізації. Політичний імідж позиціонується як об'єктний, технологічно спроектований комунікативний інтерфейс. Синтез цих елементів гарантує стійкість політичного діяча. Також у розділі обґрунтовано методологічну достовірність дистанційного психологічного профілювання та когнітивного картування для вимірювання поведінкових атрибутів політиків, таких як чутливість до соціального середовища, здатність до стратегічної артикуляції бачення та готовність до особистого ризику.

Другий розділ присвячено дослідженню політико-ментальної детермінації харизматичного іміджу. Доведено, що національно-політична ментальність функціонує як жорсткий первинний соціокультурний фільтр, що регламентує межі легітимності владного образу. Розкрито архетипну матрицю українського суспільства, основу якої становлять архетипи Землі-Матері, Степу та Міста/Хутора. Ці чинники продукують явище кордоцентризму - специфічної схильності до емоційно-мотиваційного сприйняття політики, де раціональні програми часто поступаються місцем інтуїтивній оцінці політика щодо його емпатійності та автентичності. Виділено історично сформовану недовіру до формалізованих бюрократичних структур. Український електорат сприймає лідерство крізь призму архетипу контрольованого народом Гетьмана, чия влада є делегованою і може бути швидко відкликана. Ця особливість робить українське суспільство абсолютно несприйнятливим до спроб впровадження диктаторських чи жорстко авторитарних моделей управління. Встановлено, що в кризові періоди суспільні очікування стрімко змінюються, актуалізуючи потребу в реалізації архетипів Захисника та Воїна,

здатних перемагати колективні страхи.

Третій розділ аналізує складну динаміку формування харизми в умовах різних форм політичного процесу. Досліджено специфіку конструювання іміджу в конкурентних електоральних кампаніях, де спостерігається тотальна персоналізація політики: особистісний магнетизм кандидата домінує над ідеологічними доктринами партій. Проаналізовано проблеми українського партійного будівництва, якому притаманна риса вождизму, що перешкоджає розвитку внутрішньопартійної демократії та інституціоналізації політичних рухів. Ключовим фокусом розділу є дослідження трансформації лідерської харизми під тиском екстремальних соціальних криз та дії правового режиму воєнного стану.

Доведено, що екзистенційна загроза стимулює миттєву харизматизацію вищого військово-політичного керівництва. Свідома відмова від бюрократичного протоколу на користь мілітарної стилістики та прямої емоційної комунікації забезпечила безпрецедентну консолідацію нації на початковому етапі війни. Проте аналіз соціологічних досліджень та громадських думок фіксує недовіру до інституцій. «Рутинізація харизми» веде до структурного дисбалансу: високий рівень довіри Збройних Сил України та волонтерів існує паралельно з катастрофічним падінням довіри до цивільного уряду та парламенту.

Окремо концептуалізовано вплив диджиталізації на процеси віртуалізації лідерства. Запропоновано концепт «цифрової харизми», який доводить, що фізична присутність політика заміщується медійною алгоритмізацією, створюючи ілюзію близького зв'язку з масами. Висвітлено деструктивні наслідки цього феномену: показовість управління, алгоритмічну поляризацію та поширення імітації громадянської активності через віртуальні реакції, що нівелює реальні механізми демократичного контролю за владою.

Четвертий розділ містить прикладний аналіз технологій конструювання харизматичного іміджу з урахуванням глобального контексту. Досліджено специфіку європейського публічного простору, який функціонує в умовах

складної поліцентричності. Доведено, що наднаціональне управління в інституціях Європейського Союзу принципово виключає кризовий вождизм, вимагаючи імплементації моделі етичного лідерства.

Це передбачає володіння навичками крос-культурної медіації, прозорість, здатність до дипломатії консенсусу та застосування м'якої сили (soft power). Аргументовано, що євроінтеграція України вимагає глибинної ціннісної трансформації вітчизняного істеблішменту. Проведено крос-культурний компаративний аналіз дієвості харизматичних моделей у стимулюванні громадянської активності (на прикладі українського та польського волонтерських рухів). Встановлено, що життєстійкість українського громадянського суспільства базується на екзистенційній внутрішній ідентифікації особистості з місією збереження нації, що докорінно відрізняється від західних прикладів соціальної солідарності.

Об'єктом дослідження є інститут політичного лідерства, який розглядається як складне, системне соціокультурне та політико-психологічне явище в динаміці вітчизняного суспільно-політичного процесу.

Предметом дослідження є політико-ментальні чинники, специфічні психолого-ментальні механізми та інформаційно-комунікативні технології, що безпосередньо зумовлюють конструювання харизми і формування публічного іміджу політичного лідера.

Методи дослідження. Методологічний базис дисертації спирається на застосування інтегративного, міждисциплінарного підходу. Ця стратегія дозволила нам органічно синтезувати дослідницький інструментарій класичної політології, соціології, глибинної психології та теорії соціальних комунікацій. У процесі підготовки тексту було залучено такий комплекс методів: історико-генетичний метод (надав змогу простежити еволюційні та семантичні зсуви концепту «харизма»); системний і структурно-функціональний підходи (дозволили проаналізувати політичне лідерство на рівні авторитету, іміджу та харизми); психоаналітичний та архетипний підходи в традиції К. Г. Юнга (виявилися незамінними для аналізу

колективного несвідомого українського соціуму). Задля уникнення надмірної суб'єктивності було застосовано психометричний (біхевіоральний) підхід: ми здійснили адаптацію 20-пунктової Шкали Конгера-Канунго та використали елементи теорії наслідків Р. Хауса для об'єктивної кількісної верифікації ірраціональних поведінкових патернів політика. Крім того, робота широко спирається на методи контент-аналізу та дискурс-аналізу, компаративний (порівняльний) метод та соціологічний метод.

Теоретико-методологічне підґрунтя дослідження утворили фундаментальні класичні та новітні праці світової соціологічної і політичної думки. Базовою точкою відліку слугувала теорія ідеальних типів легітимного панування М. Вебера, яку ми розширили соціологічними концепціями раціоналізації харизми авторства Е. Шилза та Ш. Ейзенштадта. Надзвичайно вагому роль у формуванні нашої дослідницької роботи відіграли неохаризматичні поведінкові теорії лідерства, запропоновані Р. Хаусом, Дж. Конгером та Р. Канунго. Робота також спирається на ґрунтовні розвідки провідних вітчизняних науковців у галузі менталістики, політичної психології та конфліктології (зокрема, праці В. Бебика, М. Головатого, О. Донченко, Ю. Кобець, Г. Почепцова, Н. Петлюченко, В. Марчука, Т. Мадриги, С. Матвієнків, С. Наумкіної, Н. Ротар).

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що здійснено комплексне теоретико-методологічне обґрунтування визначальної ролі політико-ментальних чинників у процесі конструювання, функціонування та віртуалізації харизматичного іміджу політичного лідера у сучасних умовах політичного процесу.

У межах виконаного дослідження *вперше*: а) запропоновано та концептуалізовано інноваційну синергетичну політологічну модель, яка описує специфіку взаємодії глибинних політико-ментальних архетипів українців із жорсткою алгоритмічною архітектурою диджитал-платформ (концепт «цифрова харизма»). Цей синтез дав змогу на суворому академічному рівні пояснити феномен ефективної соціальної мобілізації та

миттєвої легітимації верховної влади в перші місяці воєнного стану; б) запропоновано авторське визначення поняття «харизма іміджу політичного лідера»; в) опрацьовано широкий масив джерел та репрезентативні приклади з даної проблематики задля аналізу процесу формування харизми іміджу лідера та її ролі у політичному процесі; г) розроблено та обґрунтовано теоретичну модель харизми іміджу лідера в галузі іміджелогії та зв'язків з громадськістю, яка враховує специфіку сучасних викликів та зростання ролі соціальних мереж як основи комунікації

Уточнено та суттєво вдосконалено: а) ієрархічну підпорядкованість та внутрішню конфігурацію тріади «імідж лідера - авторитет - харизма». У нашій інтерпретації авторитет слугує формально-нормативною правовою віссю, харизма розкривається як внутрішній, ірраціональний суб'єктний генератор мобілізації, тоді як імідж позиціонується як суто технологічний, штучно створений об'єктний комунікативний інтерфейс; б) методологічну базу вимірювання прихованих емоційних параметрів лідерства. Це реалізовано шляхом фахового наукового підтвердження та адаптації критеріїв 20-пунктової психометричної Шкали Конгера-Канунго разом із положеннями теорії ефектів Р. Хауса до специфічних вітчизняних суспільно-політичних реалій.

Набули подальшого розвитку положення про: а) абсолютну несприйнятливність українського електорату до авторитарних моделей іміджмейкінгу. Доведено, що ця несприйнятливність детермінована впливом егалітаризму та історичного архетипу контрольованого народом Гетьмана, що робить спроби диктатури в Україні стратегічно приреченими; б) фазовість та нестабільну динаміку інституційної недовіри під час війни. Нами доведено, що об'єктивний процес «рутинізації харизми» веде до стрімкого вигорання масової довіри; в) параметри наднаціонального європейського «етичного лідерства», що базується на практиках медіації, прозорості та інструментах м'якої сили (soft power). Аргументовано, що засвоєння цього досвіду має стати ціннісним дороговказом для незворотної модернізації українського

істеблішменту.

Теоретичне значення дослідження. Викладені в тексті дисертації концептуальні розробки помітно розширюють горизонти сучасної політичної науки, доповнюючи її концептуальний апарат новими уявленнями про взаємодію підсвідомих установок соціуму з віртуальним політичним середовищем. Пропоновані та систематизовані моделі збагачують теорію політології, транзитології, політичної психології, кризового менеджменту та міфодизайну.

Практичне значення роботи визначається її високим прикладним потенціалом. Висновки, зафіксовані емпіричні тенденції, зібраний фактаж та змодельовані комунікативні стратегії готові до безпосереднього застосування у: 1) роботі вищих державних структур під час оптимізації кризових комунікацій та розбудові надійного захисту від ворожих інформаційно-психологічних спецоперацій; 2) практичному секторі діяльності вітчизняних політичних партій, політтехнологів та PR-агенцій під час підготовки виборчих кампаній, що мають спиратися на реальні ментальні коди без когнітивного дисонансу; 3) освітньому процесі закладів вищої освіти під час розробки та викладання фахових дисциплін («Політологія», «Політична психологія», «Політичний PR та реклама», «Іміджелогія», «Конфліктологія»).

Ключові слова: харизматичне лідерство, політичний імідж, масова свідомість, архетипи і міфологеми, політична маніпуляція, політичний процес, політична участь, політичні інститути, масмедіа, цифрова харизма, м'яка сила, Європейський Союз, євроінтеграція, національна безпека, воєнний стан.

SUMMARY

Baiurchak, N. V. Political and Mental Factors of Forming the Charismatic Image of a Leader in the Political Process. – A qualifying scientific work submitted as a manuscript.

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy (PhD) in the field of study 05 "Social and Behavioral Sciences", specialty 052 "Political Science". – Vasyl Stefanyk Carpathian National University, Ivano-Frankivsk, 2026.

The dissertation research is devoted to a comprehensive theoretical, methodological, conceptual, and empirical analysis of the political and mental factors, psychological attribution mechanisms, and modern information and communication technologies that determine the formation, functioning, and digital virtualization of a political leader's charismatic image.

Changes in global and domestic political processes are currently occurring in highly unstable and rapidly evolving conditions. Classical rational-legal mechanisms of public administration, which rely on bureaucratic procedures, hierarchy, and normative predictability, increasingly reveal their weakness in the face of hybrid challenges. The aforementioned dysfunctionality of formal institutions naturally provokes a profound crisis of public trust. This issue becomes particularly acute in the context of Ukrainian state-building, burdened by the tasks of completing the democratic transition and, above all, by the legal regime of martial law introduced in response to full-scale armed aggression.

In extreme circumstances, when the physical existence of the nation and state sovereignty are threatened, a sharp demand for strong, personalized, emotionally resonant, and highly effective political leadership objectively emerges in the mass consciousness. In such conditions, the charismatic component of governance becomes the foundation of crisis management, acting as a social unifier that guarantees the psychological resilience of society, mobilizes internal reserves, and legitimizes the adoption of tough managerial decisions necessary for organizing mass resistance.

The research proves the exhaustion of the classical Weberian paradigm, which viewed charisma exclusively as an internal, mystical, or innate irrational gift. In the realities of total digitalization, cognitive and information warfare, and the profound mediatization of the public sphere, the nature of charisma undergoes a radical rationalization. It irreversibly transforms into a product of deliberate construction, becoming an integral part of a managed political image.

The persuasiveness and political viability of such an artificially modeled image directly depend on the image-makers' ability to consider the deep-rooted political and mental coordinates of society. Any political brand achieves sustainable legitimation only when it aligns with historically formed national archetypes and mythologemes, providing answers to the latent demands of the collective unconscious. Given the total personalization of the electoral process and the shift of communications to social networks, which has led to the phenomenon of "virtual charisma", studying the mechanisms of constructing a leader's charismatic image becomes a priority task for modern political science.

The first chapter provides a comprehensive theoretical and methodological conceptualization of the charisma and image of a political leader. A thorough analysis of the evolution of the "charisma" concept is carried out, from its theological understanding as divine grace in early Christian communities to M. Weber's classical sociological theory of ideal types of legitimate domination. It is argued that to explain modern state-building processes, the Weberian tradition requires supplementation by the rational-functional sociological approach (E. Shils, S. Eisenstadt). According to this approach, charisma loses its exclusively destructive or revolutionary character, turning into a necessary mechanism for the sacralization of new state institutions and the maintenance of social order in transitional societies.

The interaction within the triad "leader's image – authority – charisma" is conceptualized in the structure of political influence. Authority is defined as the formal-normative, legal axis of governance. Charisma is revealed as the internal, subjective, and irrational generator of mass mobilization. The political image is positioned as an objective, technologically designed communicative interface. The

synthesis of these elements guarantees the resilience of a political figure. Furthermore, the chapter substantiates the methodological validity of remote psychological profiling and cognitive mapping for measuring the behavioral attributes of politicians, such as sensitivity to the social environment, the ability to articulate a strategic vision, and the readiness for personal risk.

The second chapter explores the political and mental determination of the charismatic image. It proves that the national-political mentality functions as a rigid primary sociocultural filter that regulates the boundaries of the governing image's legitimacy. The archetypal matrix of Ukrainian society is revealed, based on the archetypes of the Earth-Mother, the Steppe, and the City/Khutir (farmstead). These factors produce the phenomenon of "cordocentrism"—a specific tendency for the emotional-motivational perception of politics, where rational programs often give way to an intuitive assessment of a politician's empathy and authenticity. A historically formed distrust of formalized bureaucratic structures is highlighted. The Ukrainian electorate perceives leadership through the prism of the archetype of the Hetman controlled by the people, whose power is delegated and can be quickly recalled. This feature makes Ukrainian society absolutely immune to attempts to introduce dictatorial or strictly authoritarian governance models. It is established that during crisis periods, public expectations change rapidly, actualizing the need for the realization of the Defender and Warrior archetypes capable of overcoming collective fears.

The third chapter analyzes the complex dynamics of charisma formation under various forms of the political process. It investigates the specifics of image construction in competitive electoral campaigns characterized by the total personalization of politics, where the candidate's personal magnetism dominates over the ideological doctrines of parties. The study examines the problems of Ukrainian party-building, notably the issue of hyper-personalized strongman leadership, which hinders the development of intra-party democracy and the institutionalization of political movements. A key focus of the chapter is the transformation of leadership charisma under the pressure of extreme social crises

and the legal regime of martial law.

It is proven that an existential threat stimulates the immediate charismatization of the top military-political leadership. The conscious rejection of bureaucratic protocol in favor of a militaristic style and direct emotional communication ensured an unprecedented consolidation of the nation at the initial stage of the war. However, an analysis of sociological studies and public opinion reveals a growing distrust in institutions. The objective "routinization of charisma" leads to a structural imbalance: a high level of trust in the Armed Forces of Ukraine and volunteers exists alongside a catastrophic decline in trust in the civilian government and parliament.

The impact of digitalization on the processes of leadership virtualization is separately conceptualized. The concept of "digital charisma" is proposed, demonstrating that a politician's physical presence is replaced by media algorithmization, creating the illusion of a close connection with the masses. The destructive consequences of this phenomenon are highlighted: the performative nature of governance, algorithmic polarization, and the spread of simulated civic activity (slacktivism) through virtual reactions, which undermines real mechanisms of democratic oversight.

The fourth chapter contains an applied analysis of technologies for constructing a charismatic image, taking the global context into account. The study examines the specificities of the European public space, which functions under conditions of complex polycentricity. It proves that supranational governance within European Union institutions fundamentally excludes crisis-driven strongman leadership, requiring instead the implementation of an "ethical leadership" model.

This involves cross-cultural mediation skills, transparency, consensus diplomacy, and the application of soft power. It is argued that Ukraine's European integration necessitates a deep value-based transformation of the domestic establishment. A cross-cultural comparative analysis of the effectiveness of charismatic models in stimulating civic activity (using the examples of Ukrainian and Polish volunteer movements) is conducted. It is established that the resilience of Ukrainian civil society is based on the individual's existential internal

identification with the mission of preserving the nation, which fundamentally differs from Western examples of social solidarity.

The object of the research is the institution of political leadership, viewed as a complex, systemic socio-cultural and political-psychological phenomenon within the dynamics of the domestic socio-political process.

The subject of the research encompasses the political and mental factors, specific psychological-mental mechanisms, and information-communication technologies that directly determine the construction of charisma and the formation of a political leader's public image.

Research methods. The methodological basis of the dissertation relies on an integrative, interdisciplinary approach. This strategy allowed for the organic synthesis of research tools from classical political science, sociology, depth psychology, and the theory of social communications. The following complex of methods was utilized: the historical-genetic method; systemic and structural-functional approaches; and psychoanalytic and archetypal approaches in the tradition of C. G. Jung. To avoid excessive subjectivity, a psychometric (behavioral) approach was applied: the 20-item Conger-Kanungo Scale was adapted and elements of R. House's theory of charismatic effects were used for the objective quantitative verification of a politician's irrational behavioral patterns. Furthermore, the research heavily relies on methods of content analysis, discourse analysis, the comparative method, and sociological polling.

The scientific novelty of the obtained results lies in providing a comprehensive theoretical and methodological substantiation of the decisive role of political and mental factors in the process of constructing, functioning, and virtualizing a political leader's charismatic image in the modern conditions of the political process.

Within the scope of the conducted research, for the first time:

- an innovative synergetic political science model is proposed and conceptualized, describing the specific interaction between the deep political-mental archetypes of Ukrainians and the rigid algorithmic architecture of digital platforms (the concept of "digital charisma"). This

synthesis allowed explaining the phenomenon of effective social mobilization and rapid legitimation of supreme power in the first months of martial law on a strict academic level;

- the author's definition of the concept of the "charismatic image of a political leader" is proposed;
- a theoretical model of a leader's charismatic image in the fields of imageology and public relations is developed and substantiated, taking into account the specifics of modern challenges and the growing role of social networks as the foundation of communication.

Clarified and significantly improved are:

- the hierarchical subordination and internal configuration of the "leader's image – authority – charisma" triad. In our interpretation, authority acts as the formal-normative legal axis, charisma is revealed as the internal, irrational subjective generator of mobilization, while the image is positioned as a purely technological, artificially created objective communicative interface;
- the methodological basis for measuring the hidden emotional parameters of leadership. This was realized through professional scientific validation and adaptation of the criteria of the 20-item psychometric Conger-Kanungo Scale, along with provisions of R. House's theory of effects, to specific domestic socio-political realities.

The following concepts were further developed:

- the absolute immunity of the Ukrainian electorate to authoritarian models of image-making. It is proven that this immunity is determined by the influence of egalitarianism and the historical archetype of the people-controlled Hetman, making attempts at dictatorship in Ukraine strategically doomed;
- the phasic nature and unstable dynamics of institutional distrust during wartime. It is proven that the objective process of the "routinization of charisma" leads to a rapid burnout of mass trust;

- the parameters of supranational European "ethical leadership" based on practices of mediation, transparency, and soft power tools. It is argued that assimilating this experience should become a value-based guidepost for the irreversible modernization of the Ukrainian establishment.

Theoretical significance of the research. The conceptual developments presented in the dissertation significantly expand the horizons of modern political science, supplementing its conceptual apparatus with new insights into the interaction between society's subconscious attitudes and the virtual political environment. The proposed and systematized models enrich the theories of political science, transitology, political psychology, crisis management, and mythodesign.

Practical significance of the work is determined by its high applied potential. The conclusions, recorded empirical trends, collected factual data, and modeled communicative strategies are ready for direct application in: 1) the work of supreme state structures while optimizing crisis communications and building reliable defenses against hostile information-psychological operations; 2) the practical activities of domestic political parties, political technologists, and PR agencies during the preparation of electoral campaigns, which must rely on authentic mental codes without cognitive dissonance; 3) the educational process of higher education institutions during the development and teaching of specialized disciplines ("Political Science", "Political Psychology", "Political PR and Advertising", "Imageology", "Conflictology").

Keywords: charismatic leadership, political image, mass consciousness, archetypes and mythologemes, political manipulation, political process, political participation, political institutions, mass media, digital charisma, soft power, European Union, European integration, national security, martial law.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у наукових фахових виданнях України категорії Б:

1. Баюрчак Н. В. Методологія дослідження харизми іміджу політичних лідерів. *Політикус*. 2025. Вип. 4. С. 33-37.
DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-4.4>
URL: https://politicus.od.ua/4_2025/6.pdf
2. Баюрчак Н. В. Механізми впливу на формування компонент харизми іміджу політичного лідера. *Регіональні студії*. 2025. № 42. С. 55-59.
DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2025.42.8>
URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/42/10.pdf>
3. Баюрчак Н. В. Психологічні компоненти харизми іміджу політичного лідера. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія*. Одеса: Гельветика. 2025. Вип. 21. С. 26-31.
DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-21-3>
URL: <https://journals.pnu.if.ua/index.php/politology/article/view/577>
4. Баюрчак Н. В. Теоретичні аспекти еволюції дослідження політичного лідерства. *Регіональні студії*. 2023. № 34. С. 193-197.
DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.32>
URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/34/32.pdf>
5. Баюрчак Н. В. Теоретико-методологічний аналіз поняття «харизма»: міждисциплінарний аспект. *Грані*. 2022. Том 25. № 1. С. 93-98.
DOI: <https://doi.org/10.15421/172214>
URL: <https://grani.org.ua/index.php/journal/article/view/1750/1720>
6. Баюрчак Н. В. Харизматична влада у концепції Макса Вебера. *Наукові праці МАУП. Політичні науки та публічне управління*. 2022. Вип. 5 (65). Київ: МАУП. С. 11-15.

DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-5\(65\)-2](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-5(65)-2).

URL: <https://journals.maup.com.ua/index.php/political/article/view/2435/2906>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Баюрчак Н. В. Іраціональність харизматичної влади у визначенні М. Вебера. *Global Society in Formation of New Security System and World Order: Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Internet Conference*, July 27-28, 2023. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine. P. 64-65. URL: www.wayscience.com/wp-content/uploads/2023/08/Conference-Proceedings-July-27-28-2023.pdf

8. Баюрчак Н. В. Методологія дослідження харизматичного лідерства. *From Science to Practice: Innovations Across Life Domains: Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Internet Conference*, July 3-4, 2025. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine. P. 35-36. URL: <http://www.wayscience.com/wp-content/uploads/2025/07/Conference-Proceedings-July-3-4-2025-1.pdf>

9. Баюрчак Н. В. Особливості конструювання образу харизматичних політичних лідерів. *Integration of Education, Science and Business in Modern Environment: Summer Debates: Proceedings of the 7th International Scientific and Practical Internet Conference*, August 7-8, 2025. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine. P. 51-52. URL: <http://www.wayscience.com/wp-content/uploads/2025/08/Conference-Proceedings-August-7-8-2025-1.pdf>

10. Баюрчак Н. В. Особливості теорій харизматичного лідерства. *Transcending Boundaries: Unraveling the Dynamics of Cutting-Edge Research and its Transformative Impact on the Global Sphere: Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Internet Conference*, July 10-11, 2025. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine. P. 30-31. URL: <http://www.wayscience.com/en/2nd-conference-july-10-11-2025/>

11. Баюрчак Н. В. Поняття «харизматичне лідерство»: основні понятійні групи та підходи. *Integration of Education, Science and Business in Modern*

Environment: Summer Debates: Proceedings of the 5th International Scientific and Practical Internet Conference, August 3-4, 2023. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine. P. 104-105. URL: <http://www.wayscience.com/wp-content/uploads/2023/08/Conference-Proceedings-3-4-August-2023-1.pdf>

**Список публікацій, які додатково відображають наукові
результати дисертації:**

12. Баюрчак Н. В. Формування іміджу політика через конструювання образу харизматичного лідера. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія*. Одеса: Гельветика. 2023. Вип. 15. С. 5-10.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-1-1>.

URL: <https://journals.pnu.if.ua/index.php/politology/article/view/47/46>

13. Кобець Ю. В., Баюрчак Н. В. Особливості аналітичного підходу до дослідження складових харизми іміджу політичного лідера. *Гілея: науковий вісник*. К.: «Видавництво «Гілея», 2022. Вип. 7 (174). С. 27-31.

URL: <http://gileya.org/download.php?id=263>